

Tredje påsksöndagen 2022

Som kristna får vi alltid leva i påskens ljus. Hur livet än ser ut inom oss och runt omkring oss måste påskens perspektiv finnas kvar. Speciellt i de svåra och jobbiga omständigheter som ingen av oss undgår helt kan påskens budskap lysa upp och förvandla oss inifrån. Det är just i prövningar och svårigheter som tron på påskens nåd och gåva kan hjälpa oss att förstå att den uppståndne Herren alltid är med oss för att ge oss sin nåd och hjälp. Också i vardagens alla händelser och möten är han med oss. Vi ser det så tydligt i dagens evangelium. Jesu närmaste lärjungar, som ofta var fiskare, fortsätter att vara fiskare. När de ger sig ut för att fiska, får de ingen fångst trots att det är ute hela natten. När de trötta och besvikna återvänder på morgonen, står någon på stranden för att ta emot dem, ”men lärjungarna förstod inte att det var han” (Joh 21:4). Det är likadant med oss. Ofta förstår vi inte att det är den uppståndne Herren som är med oss. Han kommer ofta till oss förklädd, fördold, i okänd gestalt. Men ”den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: ”Det är Herren!” (Joh 21:7). Med kärlekens blick som upplysts av trons ljus kan vi känna igen den uppståndne Herren, när han kommer till oss. Han är alltid dold för våra nyfikna blickar, men lär vi oss att se på verkligheten med trons och kärlekens ögon kan vi alltid upptäcka Herrens närvaro.

Helgon och mystiker i alla tider, ja, alla trogna Jesu lärjungar har lärt sig denna igenkännandets konst: ”Det är Herren – *Dominus est!*”. Vårt liv blir oändligt mycket rikare, mer spännande och intressant, när vi försöker spåra upp den fördolde och förhärligade Herren vid vår sida. Vilken glädje blir det inte när våra ögon öppnas för hans närvaro i vår vanliga lilla värld. Han har en gudomlig och oändlig fantasi och påhittighet för att överraska oss på de mest oväntade sätt. Bara vi har en liten gnutta kärlek och vågar se på verkligheten i påskens ljus, kan vi upptäcka hans närvaro och höra hans diskreta röst och kärleksfulla tilltal. ”Kom och ät!” (Joh 21:12), sade han till de hungriga och utmattade lärjungarna. Det är ett ord vi kan få höra djupt inom oss, när vi djupaste vördnad närmar oss den förhärligade Herren i eukaristin. Gång på gång får vi ta emot honom där och förvandlas sakta men säkert till hans älskade vänner och lärjungar.

Jesu lärjungar fick fortsätta att vara fiskare, även om de snarare blev människofiskare. Gud är mer intresserad av människor än torskar! Under hela påsktiden får vi höra läsningar ur Apostlagärningarna, den äldsta delen av vår kyrkohistoria. Genom påskens nåd fick lärjungarna kraft att dela med sig av påskens budskap. ”Om allt detta kan vi vittna, och likaså den helige Ande som Gud har gett åt dem som lyder honom” (Apg 5:32). På pingstdagen blev den helige Ande utgjuten över hela kyrkan. De svaga och försagda lärjungarna fylldes av Andens kraft och glädje. På så sätt blev de rustade att förkunna påskens glada

budskap. Motstånd och förföljelse kunde inte avhålla dem från att förkunna det glada budskapet. Tvärtom kände de sig ”glada över att de befunnits värdiga att förnedras för Namnets skull” (Apg 5:41).

Allt detta är och förblir en levande verklighet i kyrkan genom alla tider. Den helige Ande fortsätter att verka genom svaga och försagda människor, som får ny kraft och styrka att vittna om Jesus, ja, att ge sitt liv i hans tjänst och offra sig för honom när så krävs. Genom konfirmationens sakrament fortsätter den helige Ande att förvandla människor till Jesu vittnen i världen, till människofiskare. Men det sker inte automatiskt. Varje människa måste öppna sitt hjärta i tro och kärlek till den uppståndne Herren. Då kan han göra stora ting med små och svaga människor. Vi ser det under hela historien. Just idag, den 1 maj 2022, invigs i Akalla ”De heliga martyrernas syriansk-katolska kyrka”. På en muralmålning finns där flera nutida martyrer avbildade, inte minst en irakisk präst som verkade en tid i Sverige innan han mördades, fader Raheed.

Martyr betyder vittne. Genom dopet och konfirmationen blir vi alla Jesu vittnen just där vi lever. Först tycker vi kanske att det låter jobbigt. ”Måste jag alltid predika för mina icke-troende kompisar?”, frågar man sig. Predikningar i alla ära, men det är inte de våra icke-troende vänner väntar på. Däremot är de ofta mer öppna än vi tror, om vi försöker visa hur mycket kärlek och nåd vi har fått av Herren. Om vi verkligen låter oss ledas av Jesu och lever av hans budskap, då märks det på vårt sätt att leva, tala och handla. Då kan vi på ett naturligt och enkelt sätt vittna om vad påskens budskap innebär. I dagens kollektbön bad vi: ”Helige Gud, genom påskens mysterium blir din kyrka ständigt ung på nytt”. Varje ung människa som tar emot konfirmationens sakrament och låter sig ledas av den helige Andes ljus och lever i trons glädje över den uppståndne Herren bidrar till att göra kyrkan ung på nytt. Ja, också vi äldre får gå igenom en riktig förnygringskur, om vi tar till oss påskens budskap och sprider det omkring oss.

Det måste märkas på oss att vi är påskens heliga folk. Då lever vi av en djup inre glädje som präglar vårt sätt att se på Gud, på varandra och på oss själva. Då biter sig Jesu kärlek fast inom oss, så att det blir vår stora glädje att få visa våra medmänniskor, särskilt de svaga och nödlidande, omsorg och godhet. Då älskar vi att be och gå i mässan, eftersom vi vet att vi där möter den uppståndne Herren i hans ord och sakrament. Då drivs vi att tjäna de andra och se mer till deras bästa än till vår personliga fördel. Då vill vi inte bara bli rika, ha fina kläder och flotta bilar, utan finner en ännu djupare glädje när vi kan dela med oss av vår tid och våra pengar. Det gäller bara att tänka efter: hur kan jag ta emot den uppståndne Herren i mitt liv och besvara hans kärlek? Varje dag börjar detta äventyr på nytt. Det finns ingenting som är mer spännande och lika häftigt som det!

